

ע"פ 42070/12/19 - אקדמיית אלקאסמי, ע"ר נגד פרופ' ח'אלד עראר

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 42070-12-19

ניתן ביום 14 ינואר 2020

המערערת

אקדמיית אלקאסמי, ע"ר

המשיב

פרופ' ח'אלד עראר

בשם המערערת - עו"ד ד"ר דורג'אם סייף, עו"ד תגריד ג'בארין-ג'סאר

בשם המשיב - עו"ד עסאם ח'טיב

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטותיו של בית הדין האזורי לעבודה בחיפה (השופט נוהאד חסן; סע"ש 206-09-19), במסגרתן נדחו שתי בקשות מטעם המערערת, אקדמיית אלקאסמי ע"ר (להלן: **המערערת**) לפסילת המותב (להלן: **ההחלטות**). הבקשה הראשונה הוגשה ביום 9.12.2019 (להלן: **הבקשה הראשונה**), והבקשה השנייה הוגשה ביום 17.12.2019 (להלן: **הבקשה השנייה**; להלן ביחד: **הבקשות**).
2. נוסף על האמור, במסגרת ערעור פסלות זה מבקשת המערערת גם כי בית דין זה יתערב בהחלטתו של מותב בית הדין האזורי להמשיך בניהול ההליך לאחר דחית הבקשות, ומבקשת מבית דין זה להורות על הפסקת ההליך המתנהל בבית הדין האזורי עד למתן הכרעה בערעור. יובהר כבר עתה כי מקומה של בקשה זו אינו במסגרת ההליך זה ועל כן איני נדרשת אליה.

רקע רלוונטי וההחלטות מושא הערעור

3. בבית הדין האזורי מתנהלת תביעתו של פרופסור ח'אלד עראר (להלן: **המשיב**) נגד המערערת. המשיב התקבל לעבודה במערערת ביום 8.8.2018 בתפקיד יו"ר לימודים מתקדמים, ובהמשך מונה כנשיא "בפועל" של המערערת לתקופת ניסיון בת שנה.

4. ביום 21.6.2019, ולקראת תום תקופת הניסיון המוסכמת, הודיע המשיב על סיום עבודתו במערערת כשלחלופין הציע להמשיך את העסקתו, אך תחת מספר תנאים. ביום 22.8.2019 הודיעה המערערת למשיב על דחיית הצעתו ולפיכך על סיום העסקתו בתום תקופת הניסיון. יוער כי בנוסף הוצע למשיב להמשיך בעבודתו במערערת בתפקיד אחר. המשיב סירב להצעה ולמחרת היום פנה למערערת וטען כי עם סיום העסקתו יש לקיים לגביו הליך שימוע.
5. משלא קיים הליך שימוע לשביעות רצונו של המשיב, הגיש ביום 1.9.2019 בקשה לצו ארעי לבית הדין האזורי בחיפה, שיוורה למערערת להימנע מלהפסיק את העסקתו (להלן: **הצו הארעי**). בהמשך הגיש המשיב כתב תביעה לבית הדין האזורי בו דרש מבית הדין להורות על השבתו לעבודתו. הצו ניתן, ובית הדין קבע בו דיון ביום 15.9.2019.
6. אחר דברים אלו הגישה המערערת בקשת רשות ערעור לבית דין זה (השופט רועי פוליאק; בר"ע 56760-09-19) (להלן: **בקשת רשות הערעור**), במסגרתה טענה המערערת כי יש לבטל את הצו הארעי "מחמת חוסר חוקיותו ובין היתר אי-עמידתו במובהק בדרישות התקנות לעניין הפקדת עירבון והמצאת התחייבות עצמית". ביום 26.9.2019 נדחתה בקשת רשות הערעור מטעמים של יעילות הדיון ולנוכח מועד הדיון בצו המניעה שנקבע בסמוך.
7. ביום 9.12.2019, במסגרת דיון בבית הדין האזורי, ביקשה המערערת מהמוטב הדין בתביעת המשיב כי יפסול את עצמו מלדון בתיק (להלן: **בקשת הפסלות הראשונה**). לטענת המערערת, אופן ניהול ההליך על ידי השופט נוהאד חסן לוקה בחוסר סבירות קיצונית. זאת, נטען, לאור כך שלטעמה של המערערת השופט נוהאד חסן הזדהה לאורך ההליך עם עמדותיו של המשיב, ולכן החלטותיו נוטות באופן שיטתי לטובתו.
8. כאמור לעיל, בהחלטתו בבקשת הפסלות הראשונה דחה השופט נוהאד חסן את הבקשה, וקבע כי המערערת לא הציגה נסיבות אובייקטיביות העולות כדי חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. השופט חסן אף ציין "כי מדובר בבקשה כללית, סתמית שאין בה ממש". יוער כי במסגרת החלטתו זו אף קבע השופט נוהאד חסן כי "לאור התנהלות המשיבה (המערערת - ו.ו.ל.) והתעלמותה המופגנת מהחלטת בית הדין שניתנה ביום 3.10.2019, אנו מחייבים את המשיבה לשלם למבקש (המשיב - ו.ו.ל.) קנס יומי בסך של 500 ₪ בגין האיחור בתשלום השכר המלא [...] עוד מחייבים אנו את המשיבה לשלם למבקש קנס יומי נוסף בסך של 500 ₪ בגין האיחור בהעברת תיקו של המבקש למועצה להשכלה גבוהה". בנוסף חויבה המערערת לשלם להמשיב תשלום בגין הוצאות משפט בסך של 10,000 ₪.
9. בקשת פסלות נוספת הוגשה על ידי המערערת בפתח הדיון שנקבע ליום ה-17.12.2019 (להלן: **בקשת הפסלות השנייה**). השופט נוהאד חסן דחה את הבקשה עוד במעמד הדיון, וקבע כי "המדובר בטענות שהועלו זה מכבר על ידי הנתבעת במסגרת הבקשה הקודמת ואשר זכו להתייחסות עניינית במסגרת ההחלטה. יש לדחות על הסף טענת הנתבעת כי מדובר בהחלטות מוטות לטובת התובע וניתנו על ידי בית הדין, טענה זו אין לה כל בסיס עובדתי ומשפטי וראוי היה אילו לא הייתה נטענת כלל".
10. מכאן הערעור שלפניי, שהוגש לראשונה ביום 17.12.2019. עוד באותו היום הודיעה המערערת כי לאור החלטתו של השופט נוהאד חסן בדיון שהתקיים באותו היום - שבמסגרתו כאמור דחה את הבקשה השנייה - הרי שבכוונתה להגיש הודעת ערעור מתוקנת.

11. ביום 27.12.2019 הוגש כתב הערעור המתוקן, במסגרתו חזרה המערערת על עיקר טענותיה כפי שהועלו בבית הדין האזורי, ולפיהן "התנהלותו הלוקה בחוסר סבירות קיצוני של כב' השופט חסן בניהול המשפט. התנהלות זו, אשר קיבלה ביטוי במכלול התבטאויותיו והחלטותיו, הדימויות והמהותיות, של כב' השופט חסן למן פתיחת המשפט, הינה בגדר דפוס שחוזר על עצמו, והיא עולה לכדי חוסר אובייקטיביות בניהול המשפט וחוסר הגינות בסיסית כלפיי המערערת". לגופם של דברים ובקליפת אגוז, המערערת טוענת כי "כב' השופט חסן התעלם בשיטתיות לאורך כל ההליכים מבקשות ומטענות שמועלות ע"י המערערת, לרבות בקשותיה למתן הכרעות שיפוטיות בהליכים שונים, וזאת בו בזמן שהוא מתייחס לבקשות ולטענות מטעם המשיב, לרבות ובעיקר בקשות וטענות שמועלות בעלמא וללא כל ביסוס עובדתי, כאילו הן עובדות שאינן מצריכות הוכחה ו/או בירור עובדתי, וזאת אף תוך שימוש בהן כהנחות יסוד וכנקודות מוצא למסקנות שיפוטיות ועובדתיות נחרצות וחד משמעיות, אם כי קצרות, כלליות ובלתי מנומקות, לרעת המערערת".

12. המשיב הגיש תגובתו לערעור הפסלות ביום 3.1.2020. לטענת המשיב, ערעור הפסלות נועד להכביד על ניהול ההליך. בקצרה יצוין כי לגופם של דברים נטען כי המערערת לא הצליחה לבסס חשש ממשי למשוא פנים בניהול ההליך על ידי מותב בית הדין האזורי בחיפה, ועל כן יש לדחות את בקשות הפסלות.

דין והכרעה

13. לאחר שעיינתי בכלל טענות הצדדים, בתיק בית הדין האזורי ובכלל החומר שהונח בפניי, אני סבורה כי דין הערעור להידחות. זאת, מהטעם שלא שוכנעתי כי בעניין שלפניי "קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט" כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969.

14. כלל נקוט בפסיקת בית דין זה הוא כי הוכחת עילת פסלות מחייבת ראיות משמעותיות, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט (ראו, למשל: עפ"ס (ארצי) 31944-03-12 מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ (4.4.2012)). כן נקבע כי עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל: עפ"ס (ארצי) 57019-01-11 חן - בן עליזה חן ושות', משרד עורכי דין (21.2.2011)). יתרה מכך, השופט היושב בדיון מוחזק כשופט מקצועי ומיומן, אשר ביכולתו לבחון את העניינים הנדונים לפניו במקצועיות וללא משוא פנים. מכאן הכלל לפיו יש לתת משקל רב לעמדת השופט הדין בהליך בכל הקשור להתקיימות עילת פסלות, וערכאת הערעור לא תתערב בשיקול דעתו אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו, למשל: עפ"ס (ארצי) 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - מאירי (26.1.2012)).

15. בנוסף, הלכה היא כי "ככלל, באמירות לכאוריות במסגרת החלטת ביניים אין כדי ללמד כי דעתו של בית הדין ננעלה וכי אין בידי מי מהצדדים לשכנע את בית הדין בעניין שבלב המחלוקת בתובענה העיקרית" (ראו: עפ"ס 57019-01-11 ליאתיחן, עו"ד - בן עליזהחן ושות', משרד עורכדין (21.2.2011)); עפ"ס 10808-12-10 מזל עובד - מדינת ישראל, משרד החינוך (21.12.2010).

16. בענייננו, השופט נוהאד חסן קבע בשתי החלטות שונות כי אין בסיס לבקשות הפסלות של המערערת, וכי הן אינן מעלות כל חשש למשוא פנים. כך, בהחלטתו בבקשה הראשונה קבע השופט נוהאד חסן כי "מדובר

בבקשה כללית, סתמית שאין בה ממש, שכן אין בהחלטה שניתנה ביום 5.12.19 ואשר צוטטה על ידי ב"כ המשיבה, כדי להצדיק פסילתו של מותב זה". ואילו בהחלטה בבקשה השנייה נכתב מפורשות כי "בית הדין נותן את החלטותיו על סמך החומר המונח בפניו הן מצד המבקש והן מצד המשיבה". אף אני התרשמתי כי בהחלטותיו אלו של השופט נוהאד חסן לא נפל כל פגם וכי החלטת בית הדין האזורי מיום 5.12.2019 ניתנה בהתאם להסכמות דיוניות בין הצדדים ואין בה כל קביעה פוזיטיבית המקבלת, ככתבה וכלשונה, טענות שנטענו על ידי המשיב באופן חד צדדי ומבלי שניתנה למערערת הזכות להציג תמונה שונה. הנה כי כן לא מצאתי כי נפל כל פגם בהחלטות בית הדין האזורי, ודאי לא פגם כה חמור המצדיק את פסילת המותב.

17. לאמור יש להוסיף כי עיקר טענות המערערת הוא, מבחינה מהותית, בטענות המכוונות נגד החלטות דיוניות שניתנו במהלך ההליך על ידי מותב בית הדין האזורי. כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב באופן ניהול ההליך על ידי הערכאה הדיונית ומכל מקום בהחלטות דיוניות כשלעצמן אין די כדי לבסס עילת פסלות, בין אם מדובר בהחלטה יחידה ובין אם מדובר במספר החלטות, שכן חוסר שביעות רצון של צד להליך מהחלטותיו של בית הדין, אינה מהווה עילה המבססת חשש לניהול המשפט במשוא פנים. לפיכך, טענות מסוג זה אינן יכולות להוות בסיס לפסילת השופט היושב בדין (ראו, למשל: עא"ח (ארצי) 101/05 **נאילה דקמאני - שירות התעסוקה** (12.1.06); עא"ח (ארצי) 32/07 **טופ אפסילון חברה לבניה בע"מ - ויקטור ורברוב** (15.07.2007), והאסמכתאות שם).

יוער כי ככל שהמערערת מבקשת להשיג על החלטות דיוניות היא רשאית לעשות כן בהתאם לדרכי ההשגה הקבועות בדין ולא באמצעות הליכי פסלות, גם אם החלטות אלו אינן לשביעות רצונה. משהמערערת לא פעלה בדרך זו, אין לה אלא להלין על עצמה.

18. נוכח האמור, לא מצאתי כי נסיבות העניין באות בגדר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בהחלטותיו של השופט, הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, ולא מצאתי כי יש בנימוקי בקשת הפסילה טעם המצדיק להתערב בכך. המערערת לא השכילה להצביע על כל חשש ממשי למשוא פנים בניהול תביעתה בבית הדין האזורי בחיפה.

19. **סוף דבר** - הערעור נדחה. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ז טבת תש"פ (14 ינואר 2020), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

**ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה**

